

Obećanje Judi

Ključni stih: “*Od Jude žezlo se kraljevsko, ni palica vladalačka od nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada—kome će se narodi pokoriti.*”
— 1.Mojsijeva 49: 10

Izabrani tekstovi:
1.Mojsijeva 49: 8-12

KAKO SE BLIŽIO KRAJ

Jakovljeva života, on je pozvao svojih dvanaest sinova i rekao: “Skupite se da vam kažem što će vas snaći u kasnije vrijeme: Okupite se, čujte, sinovi Jakovljevi, čujte oca svoga Izraela!” (1. Mojsijeva 49: 1, 2) Jakov je tada nastavio objašnjavati svojim sinovima da će jedan od njih biti predodređen da dobije posebnu pohvalu od

svoje braće.

Nakon što je prilično oštro govorio o svoja prva tri sina, Rubenu, Simeonu i Leviju, Jakov se okrenuo Judi. “Judo! Tvoja braća slaviti će te; svagda ti je šaka na šiji dušmana, sinci oca tvoga tebi će se klanjat’.” (vs. 8) Nakon toga slijedi naš ključni stih, u kojem je Jakov izjavio da će “žezlo”, ili pravo na vladanje, jednog dana biti uloženo u Judino potomstvo. U mjeri u kojoj su vjerovali u Božja obećanja, sva ostala plemena sada će gledati u Judu, očekujući blagoslove koji će doći preko njega u svoje vrijeme.

Božje obećanje Abrahamu, obnovljeno Izaku i Jakovu, bilo je da će iz njihovog potomstva doći veliki osloboditelj koji ne samo da će ih blagosloviti kao obitelj i kao narod,

već će također blagosloviti “sve obitelji na zemlji”. (1. Mojsijeva 12: 3) Neko vrijeme činilo se kao da bi Mojsije, veliki zakonodavac i osloboditelj Izraela, mogao biti onaj koji je obećan, ali on nije bio iz plemena Judina. Međutim, govorio je proročanski o nekome tko će doći u budućnosti. “Proroka poput mene od vaše braće podignut će vam Gospodin, Bog vaš.”—5. Mojsijeva 18: 15; Djela apostolska 3: 22

Kada se kralj David uzdigao iz obećanog plemena Jude, pobjede Izraela tijekom njegove vladavine dovele su do visokih očekivanja proširenog kraljevstva, čiji će utjecaj rasti i obuhvatiti svijet. Nadalje, kada je Davidov sin Salomon počeo vladati, a njegova slavna mudrost i veličina bili na vrhuncu, izgledalo je kao da je kruna sveopće vlasti Izraelu nadohvat ruke. Međutim, zbog gordosti i neposluha Bogu, njihova se radost pretvorila u razočaranje kada je nakon Salomonove smrti njihovo kraljevstvo najprije podijeljeno, a zatim naposljetku srušeno. Poniženi, ljudi koji su očekivali da će vladati i blagosloviti sve narode odvedeni su kao zarobljenici u Babilon.—Psalmi 137: 1-9

Iako je kruna Izraelu oduzeta, a vlast da upravljaju sobom uskraćena, “žezlo”, ili pravo na vladanje izvorno preneseno u Božjem obećanju Judi, nije uklonjeno. (Ezekiel 21: 26, 27) Izvorno obećanje Izraelu mora biti ispunjeno, i tako je žezlo ostalo sve do dolaska Shiloha, drugog imena koje označava Mesiju obećanja. Onaj koji “ima pravo” vladati je Isus, “Lav iz Judina plemena, Davidov korijen” i “Knez mira”. (Otkrivenje 5: 5; Izaija 9: 6, 7) Isus je bio “svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika i uzvišeniji od nebesa”. (Hebrejima 7: 26). Također je savršeno držao i ispunjavao izraelski zakon, jedini Izraelac koji je to ikada činio.—Matej 5: 17, 18

Isus je po rođenju bio iz Judinog plemena, kraljevskog

plemena. Pa ipak, kad je položio svoj savršeni život kao otkupninu, uklonio je izraelski Zakon “pribivši ga na križ”. (Kološanima 2: 14) Isus je tako osigurao svojim podanicima, i Židovima i poganima, oproštenje grijeha i oporavak od grijeha i smrti u kraljevstvu svoga Oca, u kojem će vladati kao “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara”. —1.Timoteju 6: 15 ■